

Lekcja na 4 maja

Poświęcenie Dawida

***Kluczowy werset: "Lecz król Dawid odpowiedział Araunie: Nie, nalegam, by kupić go za pełną cenę. Nie wezmę tego, co jest twoje, i nie oddam tego Panu. Nie będę składał ofiar całopalnych, które nic mnie nie kosztowały".
1 Kronik 21:24***

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
1 Kronik 21:14-30***

Pan powiedział o Dawidzie, że był człowiekiem według Jego własnego serca. (1 Samuela 13:14; Dzieje Apostolskie 13:22). Nie było tak dlatego, że Dawid nigdy nie zgrzeszył, ale z powodu jego pokory i skruszonego serca, gdy zwrócono mu uwagę na jego grzechy.

Wyrażając swoje najskrytsze uczucia, Dawid napisał: "Stwórz we mnie serce czyste, Boże. Odnów we mnie ducha wierności". (Psalm 51:10). Zdawał sobie sprawę, że z natury jego serce nie zawsze było

czyste i że z powodu słabości ciała był czasami skłonny do przejawiania złego ducha. Niemniej jednak, nie współczuł swoim grzechom i modlił się do Boga, aby mógł zostać oczyszczony, aby "duch prawy" mógł zostać w nim odnowiony.

Przykładem skruszonego serca Dawida jest to, że zgrzeszył przed Panem, nie słuchając rozkazu, by nie liczyć ludu izraelskiego, pomimo protestów Joaba, dowódcy wojsk. Wtedy Pan przemówił do Gada, widzącego lub proroka Dawida, i poinstruował go, aby powiedział Dawidowi, aby wybrał jedną z trzech opcji kary za to przewinienie: trzy lata głodu, trzy miesiące zniszczenia przez wrogów lub trzy dni zarazy. Zdając sobie sprawę z własnej słabości, Dawid w pokorze odmówił dokonania wyboru i wyjaśnił, że woli pozostawić tę sprawę w rękach Pana, wiedząc, że "wielkie jest jego miłosierdzie". 2 Samuela 24:2-4; 1 Kronik 21:1-13

Bóg wybrał trzy dni karania zarazy i w bardzo krótkim czasie zginęło siedemdziesiąt tysięcy Izraelitów. Następnie Bóg posłał anioła do Jerozolimy, aby ją zniszczył, ale wkrótce potem powiedział do anioła: "Przestań! Wystarczy! W tym momencie anioł Pański stał przy klepisku Arauna Jebusyty". Dawid błagał

Boga, przyznając, że to on zgrzeszył, a nie lud, i prosił, aby Boże karcenie spadło na niego. wersety 14-17

Za pośrednictwem anioła Bóg poinstruował Dawida, aby poszedł i "postawił ołtarz Panu na klepisku Ornana, Jebusyty" i złożył Panu ofiarę. Ornan najpierw "ujrzał anioła", a następnie zobaczył przybywającego Dawida. Dawid poprosił o zapłacenie "pełnej ceny" za klepisko. Po zakupie złożył "ofiary całopalne i ofiary pokoju, i wzywał Pana". Pan "odpowiedział mu z nieba ogniem na ołtarzu całopalenia". Na podstawie tych ofiar Pan powstrzymał plagę. Wersety 18-28

Szczerłość oddania Dawida Panu jest pięknie ujawniona przez jego naleganie, by kupić za pełną cenę klepisko Ornana do składania ofiar Panu, zamiast przyjmować je jako dar lub płacić mniejszą kwotę. Wyjaśnił, że nie chciał składać Panu ofiar całopalnych, które nic go nie kosztowały (werset 24). (werset 24). Jest to dobra lekcja dla całego ludu Bożego. Jeśli poświęcamy na służbę Panu tylko to, czego i tak nie potrzebujemy lub czego nie mamy innego zastosowania, dajemy niewielki lub żaden dowód prawdziwego oddania dla Niego.

Na koniec warto wspomnieć, że klepisko Ornana, które kupił Dawid, było miejscem, w którym Salomon miał później zbudować świątynię, "dom Pana". 2 Kronik 3:1